TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2014. gada 6. maijā*

Paātrināta procedūra

Lieta C-181/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 8. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 14. aprīlī, kriminālprocesā pret

G .

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS,

ņemot vērā J. Malenovska [*J. Malenovský*], tiesneša referenta, priekšlikumu,

uzklausījis ģenerāladvokātu Ī. Botu [*Y. Bot*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt jēdzienu "zāles" Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK (OV L 136, 34. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 2001/83"), 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

2 Šis lūgums tika iesniegts krimināltiesvedības pret *G* ietvaros, kurā viņš tika apsūdzēts zālīšu maisījumu pārdošanā, kas satur it īpaši sintezētos kanabinoīdus, uz kuriem pamatlietas faktu norises laikā neattiecās Vācijas likums par narkotiskajām vielām (*Betäubungsmittelgesetz*).

3 Pirmajā instancē *Landgericht Itzehoe* [Iceoe apgabaltiesa] (Vācija) notiesāja *G*, piespriežot brīvības atņemšanas sodu uz četriem gadiem un sešiem mēnešiem, kā arī naudas sodu EUR 200 000. Šī tiesa apgalvoja, ka šo maisījumu pārdošana ir nedrošu zāļu laišana tirgū Vācijas likuma par zālēm (*Arzneimittelgesetz*) 5. panta 1. punkta un 17. panta 4. punkta izpratnē un ka tādējādi *G* ir izdarījis šī likuma 95. panta 1. punkta 1. apakšpunkta pārkāpumu.

4 *G* vērsās iesniedzējtiesā ar sūdzību *Revision* [kasācijas] kārtībā.

* Tiesvedības valoda – vācu.

5 Šajos apstākļos *Bundesgerichtshof* [Federālā Augstākā tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīvas 2001/83 [..] 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jebkuru vielu vai vielu salikumu šīs tiesību normas izpratnē, kas pārveido cilvēka fizioloģiskās funkcijas, tas ir, tās neatjaunot un neuzlabojot, par zālēm drīkst uzskatīt tikai tad, ja tas sniedz terapeitisku labumu vai katrā ziņā uzlabo fizioloģiskās funkcijas? Tātad, vai vielas vai vielu salikumi, kuri tiek lietoti vienīgi to reibumu radošās psihoaktīvās iedarbībās dēļ un turklāt katrā ziņā nelabvēlīgi ietekmē veselību, ir izslēgti no direktīvas zāļu jēdziena?"

6 Ar atsevišķu 2014. gada 8. aprīļa dokumentu iesniedzējtiesa lūdza Tiesu piemērot paātrinātu prejudiciālā nolēmuma tiesvedību, kas paredzēta Tiesas Reglamenta 107. pantā.

7 Šī pieteikuma pamatojumam iesniedzējtiesa norādīja, ka, ja Tiesas atbilde uz prejudiciālo jautājumu būs apstiprinoša, *G* nevarēs tikt saukts pie krimināltatbildības par faktiem, kas viņam tiek inkriminēti, tādējādi viņa apcietināšana būtu nelikumīga.

8 Ar 2014. gada 15. aprīļa lēmumu Tiesas trešā palāta nolēma, ka nav jāapmierina iesniedzējtiesas lūgums noteikt šajā lietā paātrinātu prejudiciālā nolēmuma tiesvedību, kas paredzēta Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23.a pantā un Reglamenta 107. pantā, tādēļ, ka Direktīva 2001/83, kuras interpretācija tiek lūgta, ir pieņemta, pamatojoties uz EKL 95. pantu, kurš tagad kļuvis par LESD 114. pantu, kas ietilpst LESD VII sadaļas trešajā daļā. Paātrināta prejudiciālā nolēmuma tiesvedība tiek piemērota vienīgi lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas ir saistīti ar vienu vai vairākiem jautājumiem attiecībā uz Līguma V nodaļas trešajā daļā norādītajām jomām.

9 Tomēr saskaņā ar Reglamenta 105. panta 1. punktu Tiesas priekšsēdētājs izņēmuma kārtā pēc savas ierosmes un pēc tiesneša referenta priekšlikuma, un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, atkāpjoties no šā Reglamenta noteikumiem, var nolemt lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja lietas apstākļi prasa to izskatīt īsā termiņā, piemērot paātrinātu tiesvedību, kas paredzēta Tiesas statūtu 23.a pantā un Reglamenta 105. panta 1. punktā.

10 Šajā lietā no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *G* paturēšana apcietinājumā ir atkarīga tikai no tā, kāda atbilde tiks sniegta uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu. LESD 267. panta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka, ja valsts tiesā izskatāmā lieta attiecas uz apcietinājumā esošu personu, Tiesa to izlemj ar minimālu kavēšanos.

11 Šādos apstākļos jākonstatē, ka šīs lietas raksturs attaisno tās izskatīšanu īsākos termiņos.

12 Tādējādi lietā C-181/14 ir jānosaka paātrināta procedūra pēc savas ierosmes.

Ar šādu pamatojumu Tiesas priekšsēdētājs nospriež:

pēc savas ierosmes noteikt lietā C-181/14 paātrinātu procedūru, kas paredzēta Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23.a pantā un Tiesas Reglamenta 105. panta 1. punktā.

[Paraksti]